ÀRREU
Valls d'Àneu/Pallars Sobirà

Viatgers en el temps

Segons el questionari de Francisco de Zamora de 1790, a Àrreu hi havia 88 habitants; "1 cura, 2 ordenados, 14 labradores i 21 jornaleros"

Questionario de 1790. Francisco de Zamora:

"El lugar de Àrreu mira a mediodía, está cituado a la orilla del río, se compone de nuebe vezinos. Su titular es San Saturnino y hacen la fiesta mayor el primer domingo de octubre, que dura tres días, con músicos y bayle públicos. Tiene este lugar bosque. Ay un vicario perpetuo. Abunda de pastos para toda especie de ganados y se cogen frutos como en los demás lugares de dicho valle".

Alícia Giralt de casa Nadal d'Àrreu visqué la seva infantesa al poble, als anys 50. Llavors hi havia set cases obertes. Ens comenta: "tot s'havia de pujar a l'esquena o amb animals. A casa havíem tingut vaques, ovelles i cavalls". També comenta que s'estima molt el seu poble, però la vida era molt pesada. Ara, any 2016, diu que podria ser que facin una carretera. Llavors tornaria a viure al poble. També han mantingut els llosats de pissarra com bonament han pogut i així algunes cases s'han conservat dempeus. Casa Golet i casa Nadal varen ser les últimes habitades, fins a mitjans dels anys setanta.

Torre de la minyona

"Vora l'ermita de la Mare de Déu i envoltada de construccions que delimiten un clos fortificat amb espitlleres, bastit sobre l'esbalç, explica la llegenda que hi havia la torre de la minyona." (pàg. 130).
"sota el domini d'un senyor local. Aquest noble cristià tenia una filla maca com un pom de flors.." "Aquesta mossa s'havia encaterinat d'un jove moro, molt ben plantat. En assabentar-se el pare dels sentiments de la noia, va fer construir la torre quadrada del castell d'Àrreu i hi engarjolà la filla.."
"al cap d'uns mesos, una nit d'hivern més negre que l'estalzí, el jove moro va arribar al peu de la torre. Allí feu mans i mànigues per escalar el mur i s'endugué la seua estimada..." Ferran Rella. Les Valls d'Àneu. Pàg. 136. Ed. El Mèdol. Tarragona, 1993.

VIATGERS EN EL TEMPS

SEGONS MADOZ (1845), Comptava amb 5 veïns (caps de casa) i 25 ànimes (habitants). Fa esment que aquest poble era més amunt, a les Bordes d'Àrreu, però que el 1803 es va desprendre un gran allau de neu que s'endugué les 10 cases existents i va matar 17 persones.